

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

Nařízení Komise (ES) č. 929/2009 ze dne 6. října 2009 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	1
Nařízení Komise (ES) č. 930/2009 ze dne 6. října 2009, kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (ES) č. 877/2009 na hospodářský rok 2009/2010	3
★ Nařízení Komise (ES) č. 931/2009 ze dne 5. října 2009, kterým se stanoví zákaz rybolovu sledě obecného v subdivizi ICES 28.1 plavidly plujícími pod vlajkou Estonska	5
★ Nařízení Komise (ES) č. 932/2009 ze dne 5. října 2009, kterým se stanoví zákaz rybolovu tresky tmavé v oblasti VI; ve vodách ES oblastí Vb; ve vodách ES a v mezinárodních vodách oblastí XII a XIV plavidly plujícími pod vlajkou Španělska	7
★ Nařízení Komise (ES) č. 933/2009 ze dne 6. října 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 779/98, pokud jde o otevření a správu některých celních kvót týkajících se dovozu produktů v odvětví drůbežího masa pocházejících z Turecka do Společenství	9

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění ⁽¹⁾ 11

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

ROZHODNUTÍ

Komise

2009/739/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 2. října 2009 o praktických opatřeních pro výměnu informací elektronickými prostředky mezi členskými státy podle kapitoly VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu (oznámeno pod číslem K(2009) 7493) ⁽¹⁾ 32

2009/740/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 6. října 2009, kterým se Francii povoluje odchylka podle rozhodnutí 2008/477/ES o harmonizaci kmitočtového pásma 2 500–2 690 MHz pro zemské systémy k poskytování služeb elektronických komunikací ve Společenství (oznámeno pod číslem K(2009) 7514) 35

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 929/2009

ze dne 6. října 2009

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 7. října 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. října 2009.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MK	28,7
	ZZ	28,7
0707 00 05	TR	114,4
	ZZ	114,4
0709 90 70	TR	110,4
	ZZ	110,4
0805 50 10	AR	93,2
	CL	77,5
	TR	80,9
	ZA	69,8
	ZZ	80,4
0806 10 10	BR	235,1
	EG	159,5
	TR	103,6
	US	152,0
	ZZ	162,6
0808 10 80	BR	63,0
	CL	87,3
	NZ	70,3
	US	80,3
	ZA	67,3
	ZZ	73,6
0808 20 50	AR	82,8
	CN	58,3
	TR	97,2
	ZA	78,9
	ZZ	79,3

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 930/2009**ze dne 6. října 2009,****kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (ES) č. 877/2009 na hospodářský rok 2009/2010**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi v odvětví cukru ⁽²⁾, a zejména na čl. 36 odst. 2 druhý pododstavec druhou větu uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Částky reprezentativních cen a dodatečných cel použitelné při vývozu bílého cukru, surového cukru

a některých sirupů na hospodářský rok 2009/2010 byly stanoveny nařízením Komise (ES) č. 877/2009 ⁽³⁾. Tyto ceny a tato cla byly naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 928/2009 ⁽⁴⁾.

- (2) Údaje, jež má Komise momentálně k dispozici, vedou ke změně uvedených částek v souladu s pravidly a postupy stanovenými nařízením (ES) č. 951/2006,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro produkty uvedené v článku 36 nařízení (ES) č. 951/2006 stanovené nařízením (ES) č. 877/2009 na hospodářský rok 2009/2010 se mění a jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 7. října 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. října 2009.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Úř. věst. L 253, 25.9.2009, s. 3.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 262, 6.10.2009, s. 38.

PŘÍLOHA

Pozměněné reprezentativní ceny a pozměněná dodatečná dovozní cla pro bílý cukr, surový cukr a produkty kódu KN 1702 90 95 ode dne 7. října 2009

(EUR)

Kód KN	Výše reprezentativních cen na 100 kg netto příslušného produktu	Výše dodatečného cla na 100 kg netto příslušného produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	35,59	0,61
1701 11 90 ⁽¹⁾	35,59	4,23
1701 12 10 ⁽¹⁾	35,59	0,47
1701 12 90 ⁽¹⁾	35,59	3,93
1701 91 00 ⁽²⁾	40,52	5,31
1701 99 10 ⁽²⁾	40,52	2,18
1701 99 90 ⁽²⁾	40,52	2,18
1702 90 95 ⁽³⁾	0,41	0,27

⁽¹⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu III nařízení (ES) č. 1234/2007.

⁽²⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu II nařízení (ES) č. 1234/2007.

⁽³⁾ Na 1 % obsahu sacharosy.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 931/2009**ze dne 5. října 2009,****kterým se stanoví zákaz rybolovu sledě obecného v subdivizi ICES 28.1 plavidly plujícími pod vlajkou Estonska**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 4 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku ⁽²⁾, a zejména na čl. 21 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Rady (ES) č. 1322/2008 ze dne 28. listopadu 2008, kterým se pro rok 2009 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro některé populace ryb a skupiny populací ryb v Baltském moři ⁽³⁾, stanoví kvóty na rok 2009.
- (2) Podle informací, jež Komise obdržela, úlovky populace uvedené v příloze tohoto nařízení, které byly odloveny plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými, vyčerpaly kvótu přidělenou na rok 2009.

- (3) Je proto nutné zakázat rybolov této populace a její uchování na palubě, překládku a vykládku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1**Vyčerpání kvóty**

Rybolovná kvóta přidělená na rok 2009 členskému státu uvedenému v příloze tohoto nařízení pro populaci uvedenou ve zmíněné příloze se považuje za vyčerpanou od data stanoveného v uvedené příloze.

Článek 2**Zákazy**

Rybolov populace uvedené v příloze tohoto nařízení plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými se zakazuje od data stanoveného v uvedené příloze. Po tomto datu se zakazuje úlovky z uvedené populace odlovené těmito plavidly uchovávat na palubě, překládat nebo vykládat.

Článek 3**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. října 2009.

Za Komisi

Fokion FOTIADIS

generální ředitel pro námořní záležitosti a rybolov

⁽¹⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 6.

PŘÍLOHA

Č.	E2/EE/BS/001
Členský stát	Estonsko
Populace	HER/03D.RG
Druh	Sleď obecný (<i>Clupea harengus</i>)
Oblast	Subdivize 28.1
Datum	12.7.2009

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 932/2009**ze dne 5. října 2009,****kterým se stanoví zákaz rybolovu tresky tmavé v oblasti VI; ve vodách ES oblasti Vb; ve vodách ES a v mezinárodních vodách oblastí XII a XIV plavidly plujícími pod vlajkou Španělska**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 4 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku ⁽²⁾, a zejména na čl. 21 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Rady (ES) č. 43/2009 ze dne 16. ledna 2009, kterým se na rok 2009 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro některé populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovů ⁽³⁾, stanoví kvóty pro rok 2009.
- (2) Podle informací, jež Komise obdržela, úlovky populace uvedené v příloze tohoto nařízení, které byly odloveny plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými, vyčerpaly kvótu přidělenou na rok 2009.

- (3) Je proto třeba zakázat rybolov této populace a její uchování na palubě, překládku a vykládku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1**Vyčerpání kvóty**

Rybolovná kvóta přidělená na rok 2009 členskému státu uvedenému v příloze tohoto nařízení pro populaci uvedenou ve zmíněné příloze se považuje za vyčerpanou od data stanoveného v uvedené příloze.

Článek 2**Zákazy**

Rybolov populace uvedené v příloze tohoto nařízení plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými se zakazuje od data stanoveného v uvedené příloze. Po tomto datu se zakazuje úlovky uvedené populace odlovené těmito plavidly uchovávat na palubě, překládat nebo vykládat.

Článek 3**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. října 2009.

Za Komisi

Fokion FOTIADIS

generální ředitel pro námořní záležitosti a rybolov

⁽¹⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 22, 26.1.2009, s. 1.

PŘÍLOHA

Č.	22/T&Q
Členský stát	Španělsko
Populace	POK/561214
Druh	Treska tmavá (<i>Pollachius virens</i>)
Pásmo	VI; vody ES oblasti Vb; vody ES a mezinárodní vody oblastí XII a XIV
Datum	1.9.2009

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 933/2009

ze dne 6. října 2009,

kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 779/98, pokud jde o otevření a správu některých celních kvót týkajících se dovozů produktů v odvětví drůbežního masa pocházejících z Turecka do Společenství

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“)⁽¹⁾, a zejména na čl. 144 odst. 1 a na článek 148 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 779/98 ze dne 7. dubna 1998 o dovozu zemědělských produktů pocházejících z Turecka do Společenství, o zrušení nařízení (EHS) č. 4115/86 a o změně nařízení (ES) č. 3010/95, a zejména na článek 1 uvedeného nařízení⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím Rady přidružení ES-Turecko č. 1/98 ze dne 25. února 1998 o obchodním režimu pro zemědělské produkty⁽³⁾ se zavedl systém celních preferencí pro dovoz zemědělských produktů pocházejících z Turecka do Společenství.
- (2) Nařízení Komise (ES) č. 1383/2007 ze dne 26. listopadu 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 779/98, pokud se jedná o otevření a správu některých celních kvót týkajících se dovozů produktů v odvětví drůbežního masa pocházejících z Turecka do Společenství⁽⁴⁾, které nahradilo nařízení (ES) č. 1396/98⁽⁵⁾, otevřelo celní kvóty týkající se dovozů produktů v odvětví drůbežního masa a stanovilo pravidla jejich správy.
- (3) V ostatních zemědělských odvětvích se ukázalo být pozitivním použití zásady „kdo dřív přijde, je dřív na radě“ a v zájmu administrativního zjednodušení je napříště třeba, aby se kvóta, na niž se toto nařízení vztahuje, spravovala metodou uvedenou v čl. 144 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1234/2007. Mělo by se tak dít v souladu s články 308a, 308b a s čl. 308c odst. 1

nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽⁶⁾.

- (4) Při zohlednění zvláštností spjatých s přechodem z jednoho systému správy na druhý je třeba, aby se kvóta, na niž se toto nařízení vztahuje, nepovažovala za kritickou ve smyslu článku 308c nařízení (EHS) č. 2454/93. Není však možné vyloučit, že se kritickou ve smyslu uvedeného článku v důsledku nových okolností stane.
- (5) Nařízení (ES) č. 1383/2007 by proto mělo být zrušeno a nahrazeno nařízením novým. Je však vhodné zachovat uvedené nařízení použitelné na dovozní licence vydané pro kvótové období pro dovoz, která předcházejí obdobím stanoveným tímto nařízením.
- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Tímto nařízením se otevírá celní kvóta uvedená v příloze pro dovoz produktů v odvětví drůbežního masa.

Celní kvóta se otevírá na jednoletém základě pro období od 1. ledna do 31. prosince (kvótové období pro dovoz).

2. Celní kvóta uvedená v příloze tohoto nařízení se spravuje podle článků 308a, 308b a podle čl. 308c odst. 1 nařízení (EHS) č. 2454/93. Ustanovení čl. 308c odst. 2 a 3 uvedeného nařízení se nepoužijí.

Článek 2

Propuštění produktů dovezených v rámci celní kvóty stanovené v příloze tohoto nařízení do volného oběhu podléhá předložení důkazu o původu v souladu s ustanoveními článku 16 protokolu č. 3 připojeného k rozhodnutí Rady přidružení ES-Turecko č. 1/98.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 113, 15.4.1998, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 86, 20.3.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 309, 27.11.2007, s. 34.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 187, 1.7.1998, s. 41.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

Článek 3

Nařízení (ES) č. 1383/2007 se zrušuje. Používá se však nadále u práv vyplývajících z licencí vydaných přede dnem 1. ledna 2010 až do jejich vypršení.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. října 2009.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

PŘÍLOHA

Pořadové číslo	Kódy KN	Clo v rámci celní kvóty (v EUR za tunu)	Roční celní kvóta (v tunách čisté hmotnosti)
09.0244	0207 25 10	170	1 000
	0207 25 90	186	
	0207 27 30	134	
	0207 27 40	93	
	0207 27 50	339	
	0207 27 60	127	
	0207 27 70	230	

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/103/ES

ze dne 16. září 2009

o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 95 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru (1),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (2),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové povinnosti pojištění (3), druhá směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (4), třetí směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (5) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES ze dne 16. května 2000 o sblížení právních předpisů člen-

ských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (čtvrtá směrnice o pojištění motorových vozidel) (6) byly několikrát a podstatně změněny (7). Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by tyto čtyři směrnice měly být kodifikovány, stejně jako směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005, kterou se mění směrnice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (8).

(2) Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (pojištění motorových vozidel) je zvláště důležité pro evropské občany, ať již jsou pojištěnými osobami nebo poškozenými dopravní nehodou. Rovněž vyvolává velký zájem pojistitelů, jelikož představuje důležitý podíl na jejich činnostech v oblasti pojištění jiného než životního v rámci Společenství. Pojištění motorových vozidel má rovněž vliv na volný pohyb osob a vozidel. Hlavním cílem činnosti Společenství v oboru finančních služeb by tudíž mělo být posílení a konsolidace vnitřního trhu pojištění motorových vozidel.

(3) Každý členský stát by měl přijmout veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby občanskoprávní odpovědnost z provozu vozidel, která mají obvyklé stanoviště na jeho území, byla kryta pojištěním. Rozsah pojistné ochrany a její podmínky se určují v rámci těchto opatření.

(4) V zájmu vyloučení možného nesprávného výkladu této směrnice a pro usnadnění získání pojistného krytí pro vozidla s dočasnými poznávacími značkami by vymezení území, na kterém má vozidlo obvyklé stanoviště, mělo odkazovat na území státu, jehož poznávací značku vozidlo má, bez ohledu na to, zda je uvedená poznávací značka trvalá nebo dočasná.

(1) Úř. věst. C 224, 30.8.2008, s. 39.

(2) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 21. října 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. července 2009.

(3) Úř. věst. L 103, 2.5.1972, s. 1.

(4) Úř. věst. L 8, 11.1.1984, s. 17.

(5) Úř. věst. L 129, 19.5.1990, s. 33.

(6) Úř. věst. L 181, 20.7.2000, s. 65.

(7) Viz část A přílohy I.

(8) Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14.

- (5) Při současném dodržování obecného kritéria poznávací značky pro určení území, na kterém má vozidlo obvyklé stanoviště, je žádoucí, aby byly zvlášť upraveny nehody způsobené vozidly bez poznávací značky nebo s poznávací značkou, která neodpovídá nebo přestala odpovídat vozidlu. V takovém případě, a výlučně za účelem likvidace škody, by území, na kterém má vozidlo obvyklé stanoviště, mělo být považováno za území, na kterém k nehodě došlo.
- (6) Zákaz soustavných kontrol pojištění motorových vozidel by měl platit na vozidla s obvyklým stanovištěm na území jiného členského státu, jakož i na vozidla s obvyklým stanovištěm na území třetí země, ale vstupující z území jiného členského státu. Lze povolit pouze namátkové kontroly, které nejsou diskriminační a provádějí se v rámci kontroly, která není zaměřena výlučně na ověřování pojištění.
- (7) Kontrolu zelených karet vozidel, která mají obvyklé stanoviště v jednom členském státě a vstupují na území jiného členského státu, lze zrušit dohodou mezi národními kanceláři pojistitelů, podle které by každá národní kancelář pojistitelů v souladu s vnitrostátními právními předpisy zaručila uspokojení všech oprávněných nároků vzniklých z věcných škod a škod na zdraví, které byly způsobeny na jeho území některým z těchto vozidel, ať bylo či nebylo pojištěno.
- (8) Taková dohoda o zárukách předpokládá, že všechna motorová vozidla Společenství, která se pohybují na území Společenství, jsou pojištěna. Vnitrostátní právní předpisy každého členského státu by proto měly stanovit povinné pojištění vozidel pro případ občanskoprávní odpovědnosti platné na celém území Společenství.
- (9) Systém stanovený touto směrnicí by se mohl rozšířit na vozidla mající obvyklé stanoviště na území kterékoli třetí země, s níž národní kanceláře pojistitelů členských států uzavřou podobnou dohodu.
- (10) Členské státy by měly mít možnost odchýlit se od obecné povinnosti uzavírat povinné pojištění u vozidel v majetku některých fyzických nebo právnických osob, veřejnoprávních nebo soukromoprávních. V případě nehod způsobených těmito vozidly by měl členský stát, který výjimku uplatňuje, určit orgán nebo subjekt pro odškodnění poškozených v důsledku nehod způsobených v jiném členském státě. Mělo by být zajištěno, že dojde k řádné náhradě škody nejen poškozeným v důsledku nehod způsobených těmito vozidly v zahraničí, ale i poškozeným v důsledku nehod, které se staly ve stejném členském státě, ve kterém má vozidlo obvyklé stanoviště, bez ohledu na to, zda mají bydliště nebo sídlo na jeho území či nikoli. Navíc by členské státy měly zajistit, aby byl Komisi předán ke zveřejnění seznam osob, které jsou osvobozeny od povinného pojištění, a orgánů nebo subjektů pověřených náhradou škody poškozeným v důsledku nehod způsobených těmito vozidly.
- (11) Členské státy by měly mít možnost odchýlit se od obecné povinnosti uzavírat povinné pojištění u určitých typů vozidel nebo určitých vozidel, která mají zvláštní poznávací značku. V tomto případě mají ostatní členské státy právo při vstupu vozidla na jejich území požadovat platnou zelenou kartu nebo pojistnou smlouvu hraničního pojištění, aby se zajistila náhrada škody poškozeným v důsledku případné nehody, kterou tato vozidla mohou na jejich území způsobit. Jelikož však odstranění hraničních kontrol uvnitř Společenství neumožňuje ověřit, zda vozidla, která přejíždějí hranice, jsou kryta pojištěním, nelze poškozeným zaručit náhradu škody za nehody způsobené v zahraničí. Dále je žádoucí zajistit, aby došlo k řádné náhradě škody poškozeným nejen v důsledku nehod způsobených těmito vozidly v zahraničí, ale také v důsledku nehod, ke kterým došlo v členském státě, v němž má vozidlo obvyklé stanoviště. Za tímto účelem by členské státy měly zacházet s poškozenými v důsledku nehod způsobených těmito vozidly stejným způsobem jako s poškozenými v důsledku nehod způsobených nepojištěnými vozidly. Ve skutečnosti by náhrada škody poškozeným v důsledku nehod způsobených nepojištěnými vozidly měla být vyplácena orgánem pro odškodnění členského státu, ve kterém k nehodě došlo. V případě platby poškozeným v důsledku dopravních nehod způsobených vozidly, na něž se vztahuje výjimka, by orgánu pro odškodnění měl vzniknout nárok vůči takovému orgánu členského státu, ve kterém má vozidlo obvyklé stanoviště. Po uplynutí určité doby provádění a uplatňování možnosti této výjimky, a po zvážení zkušeností z ní vyplývajících, by Komise případně měla předložit návrhy směřující k jejímu nahrazení nebo zrušení.
- (12) Povinnost členských států zaručit pojistné krytí alespoň v určitých minimálních částkách je důležitým prvkem pro zajištění ochrany poškozených. Minimální částka krytí v případě škody na zdraví by se měla vypočítat tak, aby byli všichni poškození, kteří utrpěli velmi vážná zranění, plně a spravedlivě odškodněni, přičemž se zohlední řídký výskyt dopravních nehod s více poškozenými a malý počet nehod, kdy došlo k velmi vážným zraněním více osob při téže nehodě. Měla by být stanovena minimální částka krytí na každého poškozeného nebo na jednu škodnou událost. S cílem usnadnit zavedení těchto minimálních částek je vhodné zavést přechodné období. Mělo by však být stanoveno kratší období než toto přechodné období, během něhož by členské státy zvýšily minimální částky nejméně na polovinu stanovených úrovní.

- (13) Aby bylo zajištěno, že minimální částka krytí se nebude časem zmenšovat, je žádoucí zavést ustanovení o pravidelném přezkumu vycházejícím z hodnot Evropského indexu spotřebitelských cen (EISC) vydávaného Eurostatem, jak je stanoveno v nařízení Rady (ES) č. 2494/95 ze dne 23. října 1995 o harmonizovaných indexech spotřebitelských cen⁽¹⁾. Je rovněž vhodné přijmout procesní pravidla, jimiž se uvedený přezkum bude řídit.
- (14) Je nezbytné stanovit orgán, který zaručí, že poškozený nezůstane neodškodněn v případě, kdy vozidlo, které nehodu způsobilo, není pojištěno či zjištěno. Je důležité stanovit, aby poškozený z takové nehody mohl u takového orgánu jakožto prvního kontaktního místa uplatnit svůj nárok. Členským státům by se však mělo umožnit použít určitá omezená vyloučení odpovědnosti, pokud jde o výplatu náhrady škody tímto orgánem, a stanovit, že náhrada věcné škody způsobené nezjištěným vozidlem může být vzhledem k nebezpečí podvodu omezena nebo vyloučena.
- (15) Je v zájmu poškozených, aby se účinky určitých ustanovení o vyloučení odpovědnosti omezovaly na vztah mezi pojistitelem a osobou, která za nehodu odpovídá. Členské státy však mohou v případě odcizených nebo násilím získaných vozidel stanovit, že náhradu škody zaplatí uvedený orgán.
- (16) Ve snaze zmenšit finanční zatížení tohoto orgánu mohou členské státy stanovit určitou spoluúcast, když tento orgán poskytne náhradu věcných škod způsobených nepojištěnými vozidly nebo případně vozidly odcizenými či získanými násilím.
- (17) Možnost omezit nebo vyloučit oprávněnou náhradu škody poškozených na základě toho, že totožnost vozidla nebyla zjištěna, by se neměla vztahovat na případy, kdy orgán vyplatil náhradu za závažné škody na zdraví jakéhokoli poškozeného v důsledku stejné nehody, při které došlo k věcné škodě. V případě věcné škody mohou členské státy stanovit spoluúcast poškozeného do výše stanovené v této směrnici. Podmínky pro to, aby se škody na zdraví pokládaly za závažné, by měly určit vnitrostátní právní nebo správní předpisy členského státu, kde k nehodě došlo. Při stanovování těchto podmínek mohou členské státy vzít v úvahu, mimo jiné, zda úraz vyžadoval nemocniční ošetření.
- (18) V případě nehody způsobené nepojištěným vozidlem je pro orgán, jehož úkolem je odškodňovat poškozené z nehod způsobených nepojištěným nebo nezjištěným vozidlem, snazší než pro poškozeného podniknout právní kroky proti osobě, která za nehodu odpovídá. V důsledku toho je vhodné stanovit, aby tento orgán nemohl vázat vyplacení náhrady škody na důkaz poškozeného o tom, že osoba, která nehodu způsobila, není schopna nebo odmítá zaplatit.
- (19) V případě sporu výše uvedeného orgánu a pojistitele občanskoprávní odpovědnosti za škodu o tom, kdo má poškozenému z dopravní nehody zaplatit náhradu škody, měly by členské státy, aby zabránily průtahům při výplatě náhrady škody poškozenému, zabezpečit určení jedné z těchto stran za předběžně povinnou vyplatit náhradu škody do rozhodnutí sporu.
- (20) Poškozeným z nehod motorových vozidel by mělo být zaručeno srovnatelné zacházení nezávisle na tom, na kterém místě Společenství k nehodám dojde.
- (21) Rodinným příslušníkům pojistníka, řidiče nebo kterékoli jiné odpovědné osoby by se měla poskytnout ochrana srovnatelná s ochranou kterýchkoli jiných třetích poškozených osob, a to v každém případě pokud jde o škody na zdraví.
- (22) Škody na zdraví a věcné škody, jež utrpí chodci, cyklisté a jiní nemotorizovaní uživatelé pozemních komunikací, kteří jsou většinou nejslabšími účastníky nehody, by měly být pokryty povinným pojištěním vozidla zúčastněného na nehodě, pokud mají nárok na náhradu škody v souladu s vnitrostátním občanským právem. Toto ustanovení nepředjímá občanskoprávní odpovědnost ani výši náhrady za škodu vzniklou v důsledku konkrétní nehody podle vnitrostátních právních předpisů.
- (23) Zahrnutí všech cestujících ve vozidle do pojistného krytí je velkým úspěchem dosavadních právních předpisů. Tento cíl by byl ohrožen, pokud by vnitrostátní právní předpisy nebo smluvní ujednání obsažená v pojistné smlouvě vylučovaly cestující z pojistného krytí z toho důvodu, že věděli nebo měli vědět, že řidič vozidla byl v době nehody pod vlivem alkoholu nebo jiné omamné látky. Cestující nemá obvykle možnost řádně posoudit úroveň opilosti řidiče. Cíle odradit osoby od řízení pod vlivem alkoholu nebo omamných látek nelze dosáhnout snížením pojistného krytí cestujících, kteří jsou poškozenými v důsledku dopravních nehod motorových vozidel. Pojistné krytí těchto cestujících povinným pojištěním motorového vozidla nepředjímá jakoukoli odpovědnost, kterou mohou mít podle příslušných vnitrostátních právních předpisů, ani výši případné náhrady škody u konkrétní nehody.
- (24) Všechny pojistné smlouvy týkající se povinného pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel by měly pokrývat celé území Společenství.

(1) Úř. věst. L 257, 27.10.1995, s. 1.

- (25) Některé pojišťovny vkládají do svých pojistných smluv ustanovení o tom, že smlouva pozbývá platnosti, pokud vozidlo zůstává mimo členský stát, kde je registrováno, po dobu delší než stanovené období. Tato praxe je v rozporu se zásadou stanovenou touto směrnicí, podle níž by mělo povinné pojištění motorových vozidel pokrývat na základě jediného pojistného celé území Společenství. Je tudíž žádoucí stanovit, že pojištění by mělo zůstat v platnosti během celé doby trvání smlouvy, bez ohledu na to, zda vozidlo zůstává po určité období v jiném členském státě, aniž by tím byly dotčeny povinnosti registrace vozidel podle vnitrostátních předpisů členských států.
- (26) V zájmu pojištěného by každá pojistná smlouva měla za jedině pojistné zaručovat krytí v každém členském státě požadované jeho právními předpisy nebo krytí požadované právními předpisy členského státu, ve kterém má vozidlo obvyklé stanoviště, je-li vyšší.
- (27) Měly by se učinit kroky, které by usnadnily získání pojistného krytí pro vozidla dovezená z jednoho členského státu do druhého, přestože vozidlo není v cílovém členském státě dosud registrováno. Je žádoucí umožnit dočasnou výjimku z obecného pravidla, kterým se určuje členský stát, ve kterém se nachází riziko. Po dobu třiceti dnů ode dne dodání, poskytnutí nebo odeslání vozidla kupujícímu by se cílový členský stát měl považovat za členský stát, ve kterém se nachází riziko.
- (28) Osoba, jež si přeje uzavřít novou smlouvu o pojištění motorových vozidel s jiným pojistitelem, by měla být schopna osvědčit průběh doby pojištění podle své předchozí smlouvy. Pojistník by měl mít právo kdykoli požádat o vystavení výkazu uvádějícího jím uplatněné nároky nebo skutečnost, že žádné nároky neuplatnil, ve vztahu k vozidlu nebo vozidlům pokrytým pojistnou smlouvou alespoň v průběhu předchozích pěti let smluvního vztahu. Pojišťovna nebo kterýkoli orgán případně určený členským státem za účelem poskytování povinného pojištění nebo vystavování uvedených výkazů by měl tento výkaz pojistníkovi vystavit do patnácti dnů od podání žádosti.
- (29) Aby byla zajištěna řádná ochrana poškozených v důsledku dopravních nehod způsobených motorovými vozidly, neměly by členské státy dovolit pojišťovnám spoléhat na uplatňování spoluúčasti vůči poškozenému.
- (30) Právo odvolat se na pojistnou smlouvu a uplatnit nárok přímo vůči pojišťovně je velmi důležité pro ochranu poškozeného v důsledku dopravní nehody motorového vozidla. S cílem usnadnit účinnou a rychlou likvidaci škody a pokud možno zamezit nákladným soudním řízením by přímý nárok vůči pojišťovně pojišťující osoby, která odpovídá za škodu, pro případ občanskoprávní odpovědnosti měl být rozšířen na všechny poškozené v důsledku dopravní nehody motorových vozidel.
- (31) S cílem poskytnout dostatečnou ochranu osob poškozených v důsledku dopravní nehody motorového vozidla by se měl postup „odůvodněné nabídky náhrady škody“ rozšířit na jakýkoli typ dopravní nehody motorového vozidla. Stejný postup by se měl obdobně použít v případech, kdy škodu likviduje soustava národních kanceláří pojistitelů.
- (32) Podle čl. 11 odst. 2 ve spojení s čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾ mohou poškozené osoby zahájit soudní řízení proti pojistiteli občanskoprávní odpovědnosti v členském státě, na jehož území mají bydliště nebo sídlo.
- (33) Systém kanceláří vydávajících zelené karty umožňuje zajistit včasnou likvidaci škod v zemi bydliště nebo sídla poškozeného, i když druhá strana pochází z jiné evropské země.
- (34) Poškození, kteří utrpěli věcnou škodu nebo škodu na zdraví v důsledku dopravní nehody spadající do působnosti této směrnice, která se stala v jiném státě než ve státě jejich bydliště nebo sídla, by měli mít možnost uplatnit nárok v členském státě svého bydliště nebo sídla vůči škodnímu zástupci jmenovanému v něm pojišťovnou osoby, která odpovídá za škodu. Toto řešení by umožnilo vyřídit škody utrpěné poškozenými mimo území jejich členského státu bydliště nebo sídla postupy, s nimiž jsou obeznámeni.
- (35) Tímto systémem škodních zástupců v členském státě bydliště nebo sídla poškozeného zůstává nedotčeno rozhodné hmotné právo i otázky soudní příslušnosti.
- (36) Existence práva osoby, která utrpěla věcnou škodu nebo škodu na zdraví, uplatnit nárok přímo vůči pojišťovně je logickým doplňkem jmenování těchto zástupců a dále zlepšuje právní postavení poškozených v důsledku dopravních nehod, které se staly mimo členský stát bydliště nebo sídla těchto osob.
- (37) Mělo by být stanoveno, že členský stát, v němž je pojišťovně vydáno povolení, po ní má požadovat, aby jmenovala škodní zástupce s bydlištěm nebo usazené v ostatních členských státech s cílem shromažďovat všechny nezbytné informace týkající se nároků vyplývajících z takovýchto nehod a přijímat odpovídající kroky k likvidaci škod jménem a na účet pojišťovny, včetně vyplacení náhrady škody. Škodní zástupci by měli mít dostatečnou pravomoc k zastupování pojišťovny vůči osobám, které utrpěly škodu v důsledku těchto nehod, a rovněž zastupovat pojišťovnu před orgány daného státu, včetně případného zastupování před soudy, je-li to slučitelné s pravidly mezinárodního práva soukromého o stanovení soudní příslušnosti.

(¹) Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (38) Činnost škodního zástupce nepostačuje k založení soudní příslušnosti v členském státě bydliště nebo sídla poškozeného, nestanoví-li tak pravidla mezinárodního práva soukromého o stanovení soudní příslušnosti.
- (39) Jmenování škodních zástupců by mělo být jednou z podmínek přístupu k pojišťovacím činnostem podle odvětví 10 bodu A přílohy první směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu⁽¹⁾, s výjimkou odpovědnosti dopravce, a výkonu těchto činností. Tato podmínka by tedy měla být splněna jednotným úředním povolením vydaným orgány členského státu, v němž má pojišťovna své sídlo, jak je stanoveno v hlavě II směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního a o změně směrnic 73/239/EHS a 88/357/EHS (třetí směrnice o jiném než životním pojištění)⁽²⁾. Tato podmínka by rovněž měla platit pro pojišťovny, které mají své sídlo mimo Společenství a které si zajistily povolení umožňující jim přístup k pojišťovací činnosti v členském státě Společenství.
- (40) Kromě zajištění toho, aby pojišťovna měla zástupce ve státě bydliště nebo sídla poškozeného, je vhodné zajistit i zvláštní právo poškozeného, aby byl jeho nárok vyřízen co nejdříve. Je proto zapotřebí zahrnout do vnitrostátních právních předpisů vhodné účinné a systematické finanční postihy nebo odpovídající správní sankce, jako je soudní příkaz kombinovaný s pokutami, pravidelné hlášení orgánům dozoru, kontroly na místě, zveřejnění ve vnitrostátním úředním věstníku a v tisku, pozastavení činnosti společnosti (zákaz uzavírání nových smluv po určité dobu), jmenování zvláštního zástupce orgánů dozoru pro kontrolu toho, zda je obchodní činnost prováděna v souladu s pojišťovacími předpisy, odejmutí povolení k této obchodní činnosti či sankce uplatňované vůči řidičům a vedoucím pracovníkům, a tyto sankce by měly být uplatňovány vůči pojišťovně v případě, kdy pojišťovna nebo její zástupce nesplní povinnost nabídnout náhradu škody v přiměřené lhůtě. Tím by nemělo být dotčeno možné použití jakéhokoli jiného vhodného opatření, zvláště podle právních předpisů o dozoru nad pojišťovnami. Aby však pojišťovna mohla poskytnout odůvodněnou nabídku v určené lhůtě, je třeba, aby odpovědnost i způsobená škoda byly nesporné. Odůvodněná nabídka na náhradu škody by měla mít písemnou formu a obsahovat podklady, na jejichž základě byly odpovědnost a škoda hodnoceny.
- (41) Kromě těchto sankcí je třeba přijmout ustanovení, podle kterého by z částky náhrady škody nabídnuté poškozenému pojišťovnou nebo přiznané soudem byl splatný
- úrok, nebyla-li nabídka učiněna ve výše uvedené stanovené lhůtě. Jestliže v členském státě existují pravidla zahrnující požadavek placení úroků z prodlení, lze uvedené ustanovení provést odkazem na tato pravidla.
- (42) Pro poškozené, kteří utrpěli věcnou škodu nebo škodu na zdraví v důsledku dopravní nehody, je někdy obtížné zjistit název pojišťovny poskytující pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorového vozidla, které se stalo účastníkem nehody.
- (43) V zájmu takových poškozených by členské státy měly zřídit informační střediska, která by zajistila, aby byly tyto informace týkající se všech nehod motorových vozidel okamžitě dostupné. Tato informační střediska by rovněž měla poskytnout poškozeným informace týkající se škodních zástupců. Je nezbytné, aby tato střediska navzájem spolupracovala a rychle reagovala na žádosti o informace o škodních zástupcích vyžádané středisky v jiných členských státech. Bylo by vhodné, aby tato střediska shromažďovala informace o skutečném datu ukončení pojištění, ale nikoli o uplynutí původní doby platnosti pojistné smlouvy, jestliže doba trvání smlouvy se automaticky prodlužuje v důsledku toho, že smlouva nebyla vypovězena.
- (44) Měla by být přijata zvláštní opatření ohledně vozidel (například vládních nebo vojenských vozidel), na něž se vztahují výjimky z povinnosti pojištění občanskoprávní odpovědnosti.
- (45) Poškozený může mít oprávněný zájem na tom, aby byl informován o totožnosti majitele, obvyklého řidiče nebo registrovaného držitele vozidla, například může-li získat náhradu škody pouze od těchto osob, protože vozidlo není řádně pojištěné nebo škoda přesahuje pojistnou částku, a tato informace by tudíž měla být poskytnuta.
- (46) Určité poskytované informace, jako jméno a adresa majitele nebo obvyklého řidiče vozidla a číslo pojistné smlouvy nebo poznávací značka vozidla, tvoří osobní údaje ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽³⁾. Zpracování takovýchto údajů, které je nutné pro účely této směrnice, by proto mělo splňovat vnitrostátní opatření přijatá v souladu se směrnicí 95/46/ES. Jméno a adresa obvyklého řidiče by měly být poskytnuty pouze v případě, že to vnitrostátní právní předpisy umožňují.

(1) Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3.

(2) Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1.

(3) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (47) Za účelem zaručení poškozenému, že nezůstane bez odškodnění, na které má nárok, je nezbytné vytvořit orgán pro odškodnění, u kterého může poškozený žádat o náhradu škody v případě, že pojišťovna nejmenuje zástupce nebo zjevně zdržuje likvidaci škod nebo v případě, že pojišťovnu nelze zjistit. Zásah orgánu pro odškodnění by se měl omezovat na jednotlivé zřídka se vyskytující případy, kdy pojišťovna nesplní své povinnosti navzdory odrazujícím účinkům možného uložení sankcí.
- (48) Úloha orgánu pro odškodnění spočívá v likvidaci věcných škod nebo škod na zdraví, které poškozený utrpěl, pouze v objektivně zjištěných případech, a proto by tento orgán měl omezit svou činnost na ověřování, zda nabídka náhrady škody byla učiněna ve stanovené lhůtě a stanovenými postupy, avšak bez vyjadřování se k věci samé.
- (49) Právnícké osoby, na něž ze zákona přecházejí nároky poškozeného vůči osobě odpovědné za nehodu nebo vůči pojišťovně této osoby (jako například jiné pojišťovny nebo orgány sociálního zabezpečení), by neměly být oprávněny předložit odpovídající nárok orgánu pro odškodnění.
- (50) Orgán pro odškodnění by měl mít právo převzetí nároku, pokud poskytl poškozenému odškodnění. Za účelem ulehčení vymáhání nároku orgánem pro odškodnění vůči pojišťovně, která nejmenovala škodní zástupce nebo zjevně zdržuje likvidaci škod, by orgán pro odškodnění ze státu poškozeného měl mít rovněž automatické právo na úhradu, spojené s přechodem práv poškozeného, od orgánu pro odškodnění ze státu, kde je usazena pojišťovna. Tento orgán je ve výhodnějším postavení pro zahájení řízení proti pojišťovně.
- (51) Ačkoli členské státy mohou určit, že nárok vůči orgánu pro odškodnění může být subsidiární povahy, poškozený by neměl být nucen předkládat svůj nárok osobě odpovědné za nehodu dříve, než jej předloží orgánu pro odškodnění. V tom případě by poškozený měl být přinejmenším ve stejném postavení jako v případě žádosti podané garančnímu fondu.
- (52) Tento systém může fungovat na základě dohody uzavřené mezi orgány pro odškodnění vytvořenými nebo schválenými členskými státy, která vymezuje jejich funkce a povinnosti a postupy úhrad.
- (53) Není-li možné zjistit pojistitele vozidla, je vhodné stanovit, že konečným dlužníkem odškodného poškozenému má být k tomuto účelu určený garanční fond členského státu, ve kterém má nepojištěné vozidlo, při jehož používání došlo k dopravní nehodě, obvyklé stanoviště.

Není-li možné zjistit vozidlo, je vhodné stanovit, že konečným dlužníkem má být k tomuto účelu určený garanční fond členského státu, ve kterém došlo k nehodě.

- (54) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost uvedených v části B přílohy I,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „vozidlem“ jakékoli motorové vozidlo určené k pohybu po souši, s mechanickým pohonem, nepohybující se však po kolejích, a jakékoli přípojné vozidlo, ať již připojené či nepřipojené;
- 2) „poškozeným“ jakákoli osoba, která má právo na náhradu jakékoli věcné škody nebo škody na zdraví způsobené vozidly;
- 3) „národní kanceláří pojistitelů“ profesní organizace vytvořená v souladu s doporučením č. 5, přijatým dne 25. ledna 1949 Podvýborem pro silniční dopravu při Výboru pro vnitrozemskou dopravu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů, sdružující pojišťovny, které jsou v určitém státě oprávněny provozovat pojištění občansko-právní odpovědnosti z provozu motorových vozidel;
- 4) „územím, na němž má vozidlo obvyklé stanoviště“:
 - a) území státu, jehož poznávací značku vozidlo má, bez ohledu na to, zda je uvedena poznávací značka trvalá nebo dočasná, nebo
 - b) pokud se pro určitý typ vozidla evidence nevyžaduje, ale na vozidle je umístěna pojišťovací značka nebo rozlišovací značka, která je obdobou poznávací značky, území státu, v němž pojišťovací značka nebo rozlišovací značka byly vydány, nebo
 - c) pokud se pro určité typy vozidel nevyžaduje ani poznávací značka, ani pojišťovací značka ani rozlišovací značka, území státu, v němž má držitel vozidla bydliště nebo sídlo, nebo

- d) pokud jsou vozidla bez poznávací značky nebo s poznávací značkou, která neodpovídá nebo přestala odpovídat vozidlu, a stala se účastníky nehody, území státu, v kterém k nehodě došlo, za účelem likvidace škody podle čl. 2 písm. a) nebo článku 10;
- 5) „zelenou kartou“ mezinárodní osvědčení o pojištění vydané jménem národní kanceláře pojistitelů v souladu s doporučením č. 5, přijatým dne 25. ledna 1949 Podvýborem pro silniční dopravu při Výboru pro vnitrozemskou dopravu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů;
- 6) „pojišťovnou“ podnik, který získal úřední povolení v souladu s článkem 6 nebo čl. 23 odst. 2 směrnice 73/239/EHS;
- 7) „provozovnou“ sídlo, agentura nebo pobočka pojišťovny ve smyslu čl. 2 písm. c) druhé směrnice Rady 88/357/EHS ze dne 22. června 1988 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního, kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb ⁽¹⁾.

Článek 2

Oblast působnosti

Články 4, 6, 7 a 8 se použijí na vozidla, která mají obvyklé stanoviště na území členského státu:

- a) poté, co bude mezi národními kanceláři pojistitelů uzavřena dohoda, podle níž každá národní kancelář pojistitelů v souladu s vlastními vnitrostátními právními předpisy o povinném pojištění zaručí vyřízení nároků souvisejících s nehodami, k nimž došlo na jejím území a které byly způsobeny vozidly s obvyklým stanovištěm na území jiného členského státu, ať už tato vozidla jsou či nejsou pojištěna;
- b) od data, které Komise stanoví poté, co v úzké spolupráci s členskými státy zjistí, že taková dohoda byla uzavřena;
- c) po dobu trvání této dohody.

Článek 3

Povinné pojištění vozidel

Každý členský stát přijme s přihlédnutím k článku 5 veškerá vhodná opatření, aby zajistil, že občanskoprávní odpovědnost z provozu vozidel, která mají obvyklé stanoviště na jeho území, je kryta pojištěním.

Rozsah pojistné odpovědnosti a podmínky pojistného krytí se určí na základě opatření uvedených v prvním pododstavci.

Každý členský stát je povinen přijmout veškerá vhodná opatření, aby pojistná smlouva kryla také:

- a) podle právních předpisů platných v ostatních členských státech jakoukoli věcnou škodu nebo škodu na zdraví způsobenou na území těchto států;
- b) jakoukoli věcnou škodu nebo škodu na zdraví, kterou utrpí státní příslušníci členských států během přímé cesty mezi dvěma územími, na něž se vztahuje Smlouva, neexistuje-li národní kancelář pojistitelů odpovědná za území, kterým projíždějí; v tom případě je věcná škoda nebo škoda na zdraví kryta podle právních předpisů o povinném pojištění platných v členském státě, na jehož území má vozidlo obvyklé stanoviště.

Pojištění uvedené v prvním pododstavci musí povinně zahrnovat jak věcné škody, tak škody na zdraví.

Článek 4

Kontrola pojištění

Členské státy upustí od vykonávání kontrol pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu vozidel, která mají obvyklé stanoviště na území jiného členského státu, jakož i vozidel, která mají obvyklé stanoviště na území třetí země a vstupují na jejich území z území jiného členského státu. Mohou však provádět namátkové kontroly pojištění, nejsou-li tyto kontroly diskriminační a jsou-li prováděny v rámci kontroly, která není zaměřena výlučně na ověřování pojištění.

Článek 5

Výjimky z povinnosti pojištění vozidel

1. Členský stát se může odchýlit od článku 3, pokud jde o určité fyzické nebo právnické osoby, veřejnoprávní i soukromoprávní; dotyčný stát sestaví seznam takových osob a oznámí jej ostatním členským státům a Komisi.

Členský stát uplatňující tuto výjimku přijme vhodná opatření, aby zabezpečil, že bude vyplacena náhrada za jakoukoli věcnou škodu nebo škodu na zdraví způsobenou na jeho území a na území jiných členských států vozidly, která takovým osobám patří.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 172, 4.7.1988, s. 1.

Zejména určí v zemi, kde vznikne věcná škoda nebo škoda na zdraví, orgán nebo subjekt pověřený náhradou škody, za podmínek stanovených právními předpisy tohoto státu, poškozeným v případech, kdy nelze použít čl. 2 písm. a).

Předá Komisi seznam osob, které jsou osvobozeny od povinného pojištění, a orgánů nebo subjektů pověřených náhradou škody.

Komise tento seznam zveřejní.

2. Členský stát se může odchýlit od článku 3, pokud jde o určité typy vozidel nebo určitá vozidla, která mají zvláštní poznávací značku; dotyčný stát sestaví seznam takových typů nebo takových vozidel a oznámí jej ostatním členským státům a Komisi.

V tom případě členské státy zajistí, aby s vozidly uvedenými v prvním pododstavci bylo zacházeno stejným způsobem jako s vozidly, pro které nebyla splněna pojistná povinnost podle článku 3.

Garanční fond členského státu, v němž došlo k nehodě, tak může uplatnit svůj nárok vůči garančnímu fondu v členském státě, ve kterém má vozidlo své obvyklé stanoviště.

Od 11. června 2010 členské státy podávají Komisi zprávu o provádění a praktickém uplatňování tohoto odstavce.

Komise tyto zprávy přezkoumá a pokud tak uzná za vhodné, podá návrhy na nahrazení nebo zrušení této výjimky.

Článek 6

Národní kanceláře pojistitelů

Každý členský stát zabezpečí, aby způsobí-li na jeho území nehodu vozidlo, které má obvyklé stanoviště na území jiného členského státu, národní kancelář pojistitelů, aniž by tím byl dotčen závazek uvedený v čl. 2 písm. a), získala informace:

- a) o území, na němž má toto vozidlo obvyklé stanoviště, a o jeho poznávací značce, pokud existuje;
- b) pokud je to možné, o údajích o pojištění vozidla obvykle uváděných v zelené kartě, které má k dispozici držitel vozidla, v rozsahu požadovaném členským státem, na jehož území má vozidlo obvyklé stanoviště.

Každý členský stát také zajistí, aby tato kancelář sdělila informace uvedené v písmenech a) a b) národní kanceláři pojistitelů státu, na jehož území má vozidlo uvedené v prvním pododstavci obvyklé stanoviště.

KAPITOLA 2

USTANOVENÍ O VOZIDLECH, KTERÁ MAJÍ OBVYKLÉ STANOVIŠTĚ NA ÚZEMÍ TŘETÍ ZEMĚ

Článek 7

Vnitrostátní opatření týkající se vozidel, která mají obvyklé stanoviště na území třetí země

Každý členský stát přijme veškerá vhodná opatření k zajištění toho, že vozidla, která mají obvyklé stanoviště na území třetí země a vstupují na území, na něž se vztahuje Smlouva, nelze provozovat na jeho území, pokud nejsou všechny případné věcné škody nebo škody na zdraví způsobené těmito vozidly kryty na celém území, na něž se vztahuje Smlouva, v souladu s požadavky stanovenými právními předpisy jednotlivých členských států o povinném pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu vozidel.

Článek 8

Dokumentace týkající se vozidel, která mají obvyklé stanoviště na území třetí země

1. Každé vozidlo, které má obvyklé stanoviště na území třetí země, musí být před vstupem na území, na něž se vztahuje Smlouva, opatřeno buď platnou zelenou kartou, nebo potvrzením o hraničním pojištění, které prokazují, že vozidlo je pojištěno v souladu s článkem 7.

S vozidly, která mají obvyklé stanoviště ve třetí zemi, se však zachází jako s vozidly, která mají obvyklé stanoviště ve Společenství, jestliže se jednotlivé národní kanceláře pojistitelů všech členských států, každá podle vlastních vnitrostátních právních předpisů o povinném pojištění, zaručí, že vypořádají nároky související s nehodami, ke kterým dojde na jejich území a jsou způsobeny těmito vozidly.

2. Komise poté, co v úzké spolupráci s členskými státy zjistí, že závazky zmíněné v odst. 1 druhém pododstavci byly přijaty, stanoví od kterého data a pro které typy vozidel členské státy nebudou nadále vyžadovat předložení dokladů uvedených v odst. 1 prvním pododstavci.

KAPITOLA 3

MINIMÁLNÍ ČÁSTKY POKRYTÉ POVINNÝM POJIŠTĚNÍM

Článek 9

Minimální částky

1. Aniž jsou dotčeny případné vyšší záruky, které mohou členské státy případně stanovit, vyžaduje každý členský stát, aby částky, pro něž platí povinné pojištění uvedené v článku 3, činily alespoň:

- a) u škody na zdraví minimální částku krytí 1 000 000 EUR na každého poškozeného nebo 5 000 000 EUR na každou škodnou událost, bez ohledu na počet poškozených;
- b) při věcné škodě 1 000 000 EUR na každou škodnou událost, bez ohledu na počet poškozených.

V případě potřeby mohou členské státy stanovit přechodné období trvající nejpozději do 11. června 2012, během něhož se minimální částky krytí přizpůsobí částkám uvedeným v prvním pododstavci.

Členské státy, které stanoví takové přechodné období, o tom vyzoomějí Komisi a uvedou dobu trvání tohoto období.

Nejpozději do 11. prosince 2009 však členské státy zvýší záruky alespoň na polovinu úrovní stanovených v prvním pododstavci.

2. Každých pět let od 11. června 2005 nebo od konce přechodného období podle odst. 1 druhého pododstavce se částky stanovené v uvedeném odstavci přezkoumají v souladu s Evropským indexem spotřebitelských cen (EISC) stanoveným podle nařízení (ES) č. 2494/95.

Částky se automaticky upravují. Tyto částky se zvýší o procentuálně vyjádřenou změnu uvedenou v EISC pro příslušné období, tj. pět let bezprostředně předcházejících přezkumu uvedenému v prvním pododstavci, a zaokrouhlí se směrem nahoru na nejbližší násobek 10 000 EUR.

Komise oznámí upravené částky Evropskému parlamentu a Radě a zajistí jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA 4

NÁHRADA ŠKODY ZPŮSOBENÉ NEZJIŠTĚNÝM VOZIDLEM NEBO VOZIDLEM, U NĚHOŽ NEBYLA SPLNĚNA POJISTNÁ POVINNOST STANOVENÁ V ČLÁNKU 3

Článek 10

Orgán pověřený odškodněním

1. Každý členský stát zřídí nebo schválí orgán, jehož úkolem je poskytovat náhradu škody minimálně do výše povinného pojištění v případě věcných škod nebo škod na zdraví způsobených nezjištěným vozidlem nebo vozidlem, u něhož nebyla splněna pojistná povinnost stanovená v článku 3.

Prvním pododstavcem není dotčeno právo členského státu považovat náhradu škody tímto orgánem za subsidiární nebo nesubsidiární a právo stanovit, jak se mají řešit nároky mezi tímto orgánem a osobou nebo osobami odpovědnými za

nehodu a jinými pojišťovnami nebo orgány sociálního zabezpečení, jež mají povinnost nahradit škodu poškozenému v téže nehodě. Členské státy však nesmí tomuto orgánu dovolit vázat vyplacení náhrady škody na to, aby poškozený nějakou formou prokázal, že osoba, která je za škodu odpovědná, není schopna nebo odmítá zaplatit.

2. Poškozený může v každém případě uplatnit svůj nárok přímo vůči orgánu, který je na základě informací, jež mu na jeho žádost poškozený poskytne, povinen dát zdůvodněnou odpověď, pokud jde o výplatu případné náhrady škody.

Členské státy však mohou výplatu náhrady škody uvedeným orgánem vyloučit u osob, které do vozidla, jež věcnou škodu nebo škodu na zdraví způsobilo, nastoupily dobrovolně, jestliže tento orgán může prokázat, že věděly, že vozidlo není pojištěné.

3. Členské státy mohou výplatu náhrady škody tímto orgánem omezit nebo vyloučit v případě věcné škody způsobené nezjištěným vozidlem.

Pokud však orgán vyplatil náhradu za závažnou škodu na zdraví poškozeného v důsledku stejné nehody, při které byla způsobena věcná škoda nezjištěným vozidlem, členský stát nesmí vyloučit uhrazení náhrady věcné škody na základě toho, že totožnost vozidla nebyla zjištěna. Nicméně členské státy mohou stanovit spoluúčast poškozeného za věcnou škodu do výše 500 EUR.

Podmínky pro to, aby škody na zdraví byly pokládány za závažné, se určí v souladu s právními nebo správními předpisy členského státu, kde k nehodě došlo. V tomto ohledu mohou členské státy vzít mimo jiné v úvahu, zda úraz vyžadoval nemocniční ošetření.

4. Každý členský stát uplatňuje své právní a správní předpisy pro vyplacení náhrady škody orgánem, aniž tím je dotčena jiná praxe, která je pro poškozeného příznivější.

Článek 11

Spory

Pro případ sporu mezi orgánem uvedeným v čl. 10 odst. 1 a pojistitelem občanskoprávní odpovědnosti o tom, kdo má poškozenému nahradit škodu, přijmou členské státy vhodná opatření k určení jedné z těchto stran jako strany, jež je především povinna poškozenému neprodleně vyplatit náhradu škody.

Pokud se nakonec rozhodne, že náhradu škody měla zcela nebo částečně zaplatit druhá strana, nahradí uvedená druhá strana straně, která zaplatila, vyplacenou částku.

KAPITOLA 5

**ZVLÁŠTNÍ KATEGORIE POŠKOZENÝCH, DOLOŽKY O VÝLUCE
Z POJIŠTĚNÍ, JEDINÉ POJISTNÉ, VOZIDLA ODESLANÁ
Z JEDNOHO ČLENSKÉHO STÁTU DO JINÉHO**

Článek 12

Zvláštní kategorie poškozených

1. Aniž je dotčen čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec, kryje pojištění uvedené v článku 3 odpovědnost za škody na zdraví všech osob cestujících ve vozidle, s výjimkou řidiče, vyplývající z provozu vozidla.

2. Rodinní příslušníci pojistníka, řidiče či kterékoli jiné osoby, jež nese občanskoprávní odpovědnost za nehodu, která je kryta pojištěním uvedeným v článku 3, nesmějí být v důsledku tohoto příbuzenského vztahu vyloučeni z pojištění u škod na zdraví, které sami utrpěli.

3. Pojištění uvedené v článku 3 kryje škodu na zdraví a věcnou škodu utrpěnou chodci, cyklisty a dalšími nemotorizovanými uživateli pozemních komunikací, kteří v důsledku nehody, jejímž účastníkem bylo motorové vozidlo, mají nárok na náhradu škody v souladu s vnitrostátními občanskoprávními předpisy.

Tímto článkem není dotčena občanskoprávní odpovědnost ani výše náhrady škody.

Článek 13

Doložky o výluce z pojištění

1. Každý členský stát přijme veškerá vhodná opatření k zabezpečení toho, aby pro účely článku 3 bylo ve vztahu k nárokům třetích osob poškozených nehodou považováno za neplatné jakékoli zákonné ustanovení či smluvní ujednání obsažené v pojistné smlouvě vydané podle článku 3, které z pojištění vylučuje užívání či řízení vozidel:

- a) osobami, které k tomu nejsou výslovně či nepřímou oprávněny;
- b) osobami bez řidičského průkazu, který by jim dovoľoval řídit dotčené vozidlo;
- c) osobami porušujícími zákonem stanovené technické podmínky týkající se stavu a bezpečnosti dotčeného vozidla.

Ustanovení či ujednání uvedená v prvním pododstavci písm. a) však lze uplatnit vůči osobám, které do vozidla, jež věcnou škodu nebo škodu na zdraví způsobilo, dobrovolně nastoupily, může-li pojistitel prokázat, že věděly o tom, že vozidlo bylo odcizeno.

Členské státy nemusí v případě nehod, k nimž dojde na jejich území, uplatnit první pododstavec v rozsahu, v jakém může poškozený obdržet náhradu škody od orgánu sociálního zabezpečení.

2. V případě vozidel odcizených nebo získaných násilím mohou členské státy stanovit, že orgán uvedený v čl. 10 odst. 1 vyplatí za podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku náhradu škody místo pojistitele. Má-li vozidlo obvyklé stanoviště v jiném členském státě, nemůže tento orgán uplatňovat žádný regresní nárok proti žádnému orgánu v uvedeném členském státě.

Členské státy, které v případě odcizených nebo násilím získaných vozidel stanoví, že orgán uvedený v čl. 10 odst. 1 vyplatí náhradu škody, mohou u věcných škod stanovit spoluúčast poškozeného do výše 250 EUR.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, že jakékoli zákonné ustanovení nebo smluvní ujednání obsažené v pojistné smlouvě, které vylučuje cestující z pojistného krytí z toho důvodu, že věděli nebo měli vědět, že řidič vozidla byl v době nehody pod vlivem alkoholu nebo jiné omamné látky, se považuje za neplatné ve vztahu k nárokům takového cestujícího.

Článek 14

Jediné pojistné

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby všechny pojistné smlouvy povinného pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu vozidel:

- a) pokrývaly, na základě jediného pojistného a během celé doby trvání smlouvy, celé území Společenství, včetně případného období, během kterého zůstane vozidlo v jiných členských státech po dobu trvání smlouvy, a
- b) na základě tohoto jediného pojistného zaručovaly pojistnou ochranu předepsanou právními předpisy v každém členském státě, popřípadě pojistnou ochranu předepsanou právními předpisy v členském státě, ve kterém má vozidlo své obvyklé stanoviště, pokud je tato pojistná ochrana vyšší.

Článek 15

Vozidla odeslaná z jednoho členského státu do jiného

1. Odchylně od čl. 2 písm. d) druhé odrážky směrnice 88/357/EHS, pokud je vozidlo odesláno z jednoho členského státu do jiného, se za členský stát, kde se nachází riziko, pokládá cílový členský stát, a to bezprostředně od převzetí vozidla kupujícím po dobu třiceti dnů, přestože vozidlo nebylo v cílovém členském státě řádně registrováno.

2. V případě, že se vozidlo během období uvedeného v odstavci 1 tohoto článku stalo účastníkem nehody, přičemž nebylo pojištěné, je povinen poskytnout náhradu škody stanovenou v článku 9 orgán uvedený v čl. 10 odst. 1 cílového členského státu.

KAPITOLA 6

VÝKAZ, SPOLUÚČAST, PŘÍMÝ NÁROK

Článek 16

Výkaz uvádějící uplatněné nároky v rámci odpovědnosti za škody

Členské státy zajistí, aby pojistník měl právo kdykoli požádat o vystavení výkazu uvádějícího uplatněné nároky v rámci odpovědnosti za škody vůči třetím osobám nebo skutečnost, že žádné takové nároky nebyly uplatněny, ve vztahu k vozidlu nebo vozidlům krytým pojistnou smlouvou, alespoň v průběhu předchozích pěti let smluvního vztahu.

Pojišťovna nebo orgán případně určený členským státem za účelem poskytování povinného pojištění nebo vystavování uvedených výkazů vystaví tento výkaz pojistníkovi do patnácti dnů od podání žádosti.

Článek 17

Spoluúčast

Pojišťovny nespolehají na spoluúčast poškozeného v důsledku nehody, pokud jde o pojištění podle článku 3.

Článek 18

Přímý nárok

Členské státy zajistí, aby poškození v důsledku nehod způsobených vozidlem krytým pojištěním podle článku 3 měli přímý nárok vůči pojišťovně pojišťující osoby, která odpovídá za škodu, pro případ občanskoprávní odpovědnosti.

KAPITOLA 7

LIKVIDACE ŠKOD VZNIKLYCH Z NEHODY ZPŮSOBENÉ VOZIDLEM KRYTÝM POJIŠTĚNÍM PODLE ČLÁNKU 3

Článek 19

Postup při likvidaci škod

Členské státy zavedou postup uvedený v článku 22 pro likvidaci škod vzniklých z nehody způsobené vozidlem krytým pojištěním podle článku 3.

V případě škod, jež lze likvidovat prostřednictvím soustavy národních kanceláří pojistitelů podle článku 2, zavedou členské státy stejný postup jako v článku 22.

Pro účely použití tohoto postupu se jakýmkoli odkazem na pojišťovny rozumí odkaz na národní kanceláře pojistitelů.

Článek 20

Zvláštní opatření týkající se náhrady škody pro poškozené v důsledku nehody, k níž došlo v jiném členském státě než ve státě jejich bydliště nebo sídla

1. Účelem článků 20 až 26 je stanovit zvláštní opatření použitelná pro poškozené, již mají nárok na náhradu věcné škody nebo škody na zdraví v důsledku nehod, k nimž došlo v jiném členském státě než v členském státě bydliště nebo sídla poškozeného, a které byly způsobeny provozem vozidel pojištěných a majících obvyklé stanoviště v členském státě.

Aniž jsou dotčeny právní předpisy třetích zemí o občanskoprávní odpovědnosti a mezinárodní právo soukromé, vztahují se tato ustanovení rovněž na poškozené s bydlištěm nebo sídlem v členském státě, již mají nárok na náhradu věcné škody nebo škody na zdraví v důsledku nehod, k nimž došlo ve třetí zemi, jejíž národní kancelář pojistitelů se připojila k systému zelených karet, jsou-li tyto nehody způsobeny provozem vozidel pojištěných a majících obvyklé stanoviště v členském státě.

2. Články 21 a 24 se použijí pouze v případě nehod způsobených provozem vozidla:

- a) pojištěného u provozovny v jiném členském státě než ve státě bydliště nebo sídla poškozeného a
- b) majícího obvyklé stanoviště v jiném členském státě než ve státě bydliště nebo sídla poškozeného.

Článek 21

Škodní zástupci

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby všechny pojišťovny pojišťující rizika zařazená do odvětví 10 bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS kromě odpovědnosti dopravce jmenovaly škodního zástupce v každém jiném členském státě, než kde získaly úřední povolení.

Úkolem škodního zástupce je projednání a vyřízení nároků vzniklých z nehody v případech uvedených v čl. 20 odst. 1.

Škodní zástupce musí mít bydliště nebo být usazen v členském státě, v němž je jmenován.

2. Výběr škodního zástupce je věcí uvážení pojišťovny.

Členské státy nesmějí tuto volbu omezit.

3. Škodní zástupce může jednat za jednu nebo i více pojišťoven.

4. Škodní zástupce shromažďuje v souvislosti s takovými nároky veškeré informace nutné k jejich vyřízení a přijímá opatření nezbytná k jednání o likvidaci škod.

Požadavek jmenování škodního zástupce nevylučuje právo poškozeného nebo jeho pojišťovny zahájit řízení přímo proti osobě, která nehodu způsobila, nebo její pojišťovně.

5. Škodní zástupci jsou vybaveni dostatečnými pravomocemi k zastupování pojišťovny ve vztahu k poškozeným v případech uvedených v čl. 20 odst. 1 a k uspokojení jejich nároků na náhradu škody v plném rozsahu.

Musí být schopni zkoumat případ v úředním jazyce nebo jazycích členského státu bydliště nebo sídla poškozeného.

6. Jmenování škodního zástupce samo o sobě nepředstavuje otevření pobočky ve smyslu čl. 1 písm. b) směrnice 92/49/EHS a škodní zástupce není považován za provozovnu ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice 88/357/EHS ani za provozovnu ve smyslu nařízení (ES) č. 44/2001.

Článek 22

Postup při odškodnění

Členské státy stanoví za pomoci vhodných účinných a systémových finančních postihů nebo obdobných správních sankcí povinnosti, které mají za cíl zajistit, aby do tří měsíců ode dne, kdy poškozený podal svou žádost o náhradu škody buď přímo pojišťovně osoby, která nehodu způsobila, nebo jejímu škodnímu zástupci,

- a) pojišťovna osoby, která nehodu způsobila, nebo její škodní zástupce učinili odůvodněnou nabídku náhrady škody v případech, kdy není odpovědnost popírána a škody byly vyčísleny, nebo
- b) pojišťovna, které byla žádost o náhradu škody podána, nebo její škodní zástupce poskytli odůvodněnou odpověď k bodům žádosti v případech, kdy je odpovědnost popírána nebo nebyla jasně stanovena nebo škoda nebyla plně vyčíslena.

Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby v případech, kdy není nabídka učiněna do tří měsíců, byla částka náhrady škody poškozenému nabídnutá pojišťovnou nebo přiznaná soudem navýšena o úrok.

Článek 23

Informační střediska

1. S cílem umožnit poškozeným žádat o náhradu škody každý členský stát zřídí nebo schválí informační středisko, jehož úkolem je:

a) vedení registru obsahujícího tyto informace:

i) poznávací značky motorových vozidel, která mají obvyklé stanoviště na území daného státu,

ii) čísla pojistných smluv, které kryjí provoz těchto vozidel pro případ rizik zařazených do odvětví 10 bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS kromě odpovědnosti dopravce, a v případě, kdy doba platnosti pojistné smlouvy uplynula, rovněž datum ukončení platnosti pojištění,

iii) pojišťovny pojišťující provoz vozidel pro rizika zařazená do odvětví 10 bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS kromě odpovědnosti dopravce a škodní zástupce jmenované takovými pojišťovnami v souladu s článkem 21 této směrnice, jejichž jména oznámí informačním střediskům v souladu s odstavcem 2 tohoto článku,

iv) seznam vozidel, na která se v každém členském státě vztahuje výjimka z požadavku pojištění občanskoprávní odpovědnosti podle čl. 5 odst. 1 a 2,

v) ohledně vozidel uvedených v bodě iv):

— název orgánu nebo subjektu určeného podle čl. 5 odst. 1 třetího pododstavce a pověřeného náhradou škody poškozenému v případech, kdy nelze použít postup uvedený v čl. 2 odst. 2 písm. a), jestliže se na vozidlo vztahuje výjimka podle čl. 5 odst. 1 prvního pododstavce,

— název subjektu kryjícího vozidlo v členském státě, v němž má vozidlo obvyklé stanoviště, jestliže se na vozidlo vztahuje výjimka podle čl. 5 odst. 2;

b) nebo koordinace shromažďování a šíření těchto informací a

c) pomoc oprávněným osobám při zjišťování informací uvedených v písm. a) bodech i) až v).

Informace podle písm. a) bodů i), ii) a iii) musí být uchovávány po dobu sedmi let od ukončení registrace vozidla nebo ukončení pojistné smlouvy.

2. Pojišťovny uvedené v odst. 1 písm. a) bodu iii) oznámí informačním střediskům všech členských států jméno a adresu škodního zástupce, kterého jmenovaly v souladu s článkem 21 v každém členském státě.

3. Členské státy zajistí, aby poškozený měl po dobu sedmi let po nehodě právo získat neprodleně od informačního střediska členského státu svého bydliště nebo sídla, členského státu, v němž má vozidlo obvyklé stanoviště, nebo členského státu, kde došlo k nehodě, tyto údaje:

- a) jméno a adresu pojišťovny;
- b) číslo pojistné smlouvy a
- c) jméno a adresu škodního zástupce pojišťovny ve státě bydliště nebo sídla poškozeného.

Informační střediska navzájem spolupracují.

4. Informační středisko sdělí poškozenému jméno a adresu majitele, obvyklého řidiče nebo registrovaného držitele vozidla, jestliže má poškozený oprávněný zájem na získání těchto informací. Pro účely tohoto ustanovení se informační střediska obrací zejména na:

- a) pojišťovnu nebo
- b) orgán pro registraci vozidel.

Jestliže se na vozidlo vztahuje výjimka podle čl. 5 odst. 1 prvního pododstavce, informační středisko oznámí poškozenému název orgánu nebo subjektu určeného podle čl. 5 odst. 1 třetího pododstavce a pověřeného náhradou škody poškozenému v případech, kdy nelze použít postup uvedený v čl. 2 písm. a).

Jestliže se na vozidlo vztahuje výjimka podle čl. 5 odst. 2, informační středisko oznámí poškozenému název subjektu kryjícího vozidlo v zemi, v níž má toto vozidlo obvyklé stanoviště.

5. Členské státy zajistí, aby informační střediska, aniž jsou tím dotčeny jejich povinnosti podle odstavců 1 a 4, poskytovala informace stanovené v uvedených odstavcích jakémukoli účast-

níku dopravní nehody způsobené vozidlem krytým pojištěním podle článku 3.

6. Zpracování osobních údajů vyplývajících z odstavců 1 až 5 musí být prováděno v souladu s vnitrostátními předpisy přijatými podle směrnice 95/46/ES.

Článek 24

Orgány pro odškodnění

1. Každý členský stát zřídí nebo schválí orgán pro odškodnění pověřený odškodňováním poškozených v případech uvedených v čl. 20 odst. 1.

Poškození mohou podat žádost o náhradu škody orgánu pro odškodnění ve členském státě svého bydliště nebo sídla,

a) jestliže do tří měsíců ode dne, kdy poškozený podal svou žádost o náhradu škody pojišťovně vozidla, jehož provoz způsobil nehodu, nebo jejímu škodnímu zástupci, pojišťovna nebo její škodní zástupce neposkytli odůvodněnou odpověď na body obsažené v této žádosti, nebo

b) jestliže pojišťovna nejmenovala škodního zástupce v členském státě bydliště nebo sídla poškozeného v souladu s čl. 20 odst. 1; v tomto případě nemohou poškození podat žádost o náhradu škody orgánu pro odškodnění, jestliže již podali tuto žádost přímo pojišťovně vozidla, jehož provoz způsobil nehodu, a jestliže obdrželi odůvodněnou odpověď do tří měsíců od podání žádosti.

Poškození však nemohou podat žádost o náhradu škody orgánu pro odškodnění, jestliže zahájili soudní řízení přímo proti pojišťovně.

Orgán pro odškodnění podnikne kroky do dvou měsíců ode dne, kdy mu poškozený podal žádost o náhradu škody, avšak postup ukončí, jestliže pojišťovna nebo škodní zástupce následně předloží odůvodněnou odpověď na žádost.

Orgán pro odškodnění okamžitě uvědomí:

a) pojišťovnu vozidla, jehož provoz způsobil nehodu, nebo škodního zástupce;

b) orgán pro odškodnění v členském státě provozovny pojišťovny, která vystavila pojistnou smlouvu;

c) osobu, která nehodu způsobila, je-li tato osoba známa,

že obdržel od poškozeného žádost o náhradu škody a že odpoví na tuto žádost do dvou měsíců od jejího předložení.

Tímto ustanovením není dotčeno právo členských států považovat náhradu škody tímto orgánem za subsidiární nebo nesubsidiární a právo stanovit, jak se mají řešit nároky mezi tímto orgánem a osobou či osobami, které způsobily nehodu, a jinými pojišťovnami nebo orgány sociálního zabezpečení, jež mají odškodnit poškozeného v téže nehodě. Členské státy však nesmějí tomuto orgánu dovolit vázat vyplacení náhrady škody na jakékoli jiné podmínky, než které jsou stanoveny v této směrnici, zejména na podmínku, aby poškozený musel nějakou formou prokázat, že osoba, která je za škodu odpovědná, není schopna nebo odmítá zaplatit.

2. Orgán pro odškodnění, který odškodnil poškozeného v členském státě jeho bydliště nebo sídla, je oprávněn požadovat náhradu vyplacené částky od orgánu pro odškodnění v členském státě provozovny pojišťovny, která vystavila pojistnou smlouvu.

Na posledně jmenovaný orgán pro odškodnění přecházejí práva poškozeného vůči osobě, která nehodu způsobila, nebo její pojišťovně, pokud orgán pro odškodnění členského státu bydliště nebo sídla poškozeného poskytl náhradu utrpěné věcné škody nebo škody na zdraví.

Každý členský stát je povinen uznat přechod práv, jak je upraven jakýmkoli jiným členským státem.

3. Tento článek je použitelný:

- a) poté, co orgány pro odškodnění zřízené nebo schválené členskými státy uzavřou dohodu ohledně svých funkcí a povinností a o postupech úhrad;
- b) ode dne stanoveného Komisí poté, co se Komise v úzké spolupráci s členskými státy ujistí o tom, že tato dohoda byla uzavřena.

Článek 25

Odškodnění

1. Jestliže není možné vozidlo zjistit nebo jestliže do dvou měsíců od nehody není možné zjistit pojišťovnu, může poškozený požádat o náhradu škody pověřený orgán členského státu, v němž má bydliště nebo sídlo. Náhrada škody se poskytuje v souladu s články 9 a 10. V takovém případě orgán pro

odškodnění uplatní nárok za podmínek stanovených v čl. 24 odst. 2:

- a) nelze-li zjistit pojišťovnu, vůči garančnímu fondu členského státu, v němž má vozidlo obvyklé stanoviště;
- b) v případě nezjištěného vozidla vůči garančnímu fondu členského státu, ve kterém došlo k nehodě;
- c) v případě vozidla třetí země vůči garančnímu fondu členského státu, ve kterém došlo k nehodě.

2. Tento článek se použije na nehody způsobené vozidly pocházejícími ze třetích zemí, na které se vztahují články 7 a 8.

Článek 26

Centrální orgán

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, která včas umožní poškozeným, jejich pojistitelům nebo jejich právním zástupcům přístup k základním údajům nezbytným pro likvidaci škod.

Tyto základní údaje jsou v případě potřeby dostupné v elektronické formě v centrální evidenci v každém členském státě a účastníci případu k nim mají přístup na svou výslovnou žádost.

Článek 27

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou k provedení této směrnice, a učiní veškeré nezbytné kroky k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi co nejdříve veškeré změny přijaté k provedení tohoto článku.

KAPITOLA 8

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Vnitrostátní ustanovení

1. Členské státy mohou v souladu se Smlouvou zachovat nebo uvést v účinnost předpisy, které jsou výhodnější pro poškozeného než předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 29

Zrušení

Směrnice 72/166/EHS, 84/5/EHS, 90/232/EHS, 2000/26/ES a 2005/14/ES ve znění směrnic uvedených v části A přílohy I se zrušují, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost uvedených v části B přílohy I.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 30

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 31

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 16. září 2009.

Za Evropský parlament

předseda

J. BUZEK

Za Radu

předsedkyně

C. MALMSTRÖM

PŘÍLOHA I

ČÁST A

Zrušené směrnice a jejich následné změny

(uvedené v článku 29)

Směrnice Rady 72/166/EHS
(Úř. věst. L 103, 2.5.1972, s. 1).

Směrnice Rady 72/430/EHS
(Úř. věst. L 291, 28.12.1972, s. 162).

Směrnice Rady 84/5/EHS
(Úř. věst. L 8, 11.1.1984, s. 17).

pouze článek 4

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES
(Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).

pouze článek 1

Směrnice Rady 84/5/EHS
(Úř. věst. L 8, 11.1.1984, s. 17).

Příloha I. Bod IX.F aktu o přistoupení z roku 1985
(Úř. věst. L 302, 15.11.1985, s. 218).

Směrnice Rady 90/232/EHS
(Úř. věst. L 129, 19.5.1990, s. 33).

pouze článek 4

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES
(Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).

pouze článek 2

Směrnice Rady 90/232/EHS
(Úř. věst. L 129, 19.5.1990, s. 33).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES
(Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).

pouze článek 4

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES
(Úř. věst. L 181, 20.7.2000, s. 65).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES
(Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).

pouze článek 5

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES
(Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).

ČÁST B

Lhůta pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost

(uvedené v článku 29)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Datum použitelnosti
72/166/EHS	31. prosince 1973	—
72/430/EHS	—	1. ledna 1973
84/5/EHS	31. prosince 1987	31. prosince 1988
90/232/EHS	31. prosince 1992	—
2000/26/ES	19. července 2002	19. ledna 2003
2005/14/ES	11. června 2007	—

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
Čl. 1 body 1 až 3				Čl. 1 body 1 až 3
Čl. 1 bod 4 první odrážka				Čl. 1 bod 4 písm. a)
Čl. 1 bod 4 druhá odrážka				Čl. 1 bod 4 písm. b)
Čl. 1 bod 4 třetí odrážka				Čl. 1 bod 4 písm. c)
Čl. 1 bod 4 čtvrtá odrážka				Čl. 1 bod 4 písm. d)
Čl. 1 bod 5				Čl. 1 bod 5
Čl. 2 odst. 1				Článek 4
Čl. 2 odst. 2 větě				Čl. 2 větě
Čl. 2 odst. 2 první odrážka				Čl. 2 písm. a)
Čl. 2 odst. 2 druhá odrážka				Čl. 2 písm. b)
Čl. 2 odst. 2 třetí odrážka				Čl. 2 písm. c)
Čl. 3 odst. 1 první věta				Čl. 3 první pododstavec
Čl. 3 odst. 1 druhá věta				Čl. 3 druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 2 větě				Čl. 3 třetí pododstavec větě
Čl. 3 odst. 2 první odrážka				Čl. 3 třetí pododstavec písm. a)
Čl. 3 odst. 2 druhá odrážka				Čl. 3 třetí pododstavec písm. b)
Čl. 4 větě				Čl. 5 odst. 1 první pododstavec
Čl. 4 písm. a) první pododstavec				Čl. 5 odst. 1 první pododstavec
Čl. 4 písm. a) druhý pododstavec první věta				Čl. 5 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 4 písm. a) druhý pododstavec druhá věta				Čl. 5 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 4 písm. a) druhý pododstavec třetí věta				Čl. 5 odst. 1 čtvrtý pododstavec
Čl. 4 písm. a) druhý pododstavec čtvrtá věta				Čl. 5 odst. 1 pátý pododstavec
Čl. 4 písm. b) první pododstavec				Čl. 5 odst. 2 první pododstavec
Čl. 4 písm. b) druhý pododstavec první věta				Čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
Čl. 4 písm. b) druhý pododstavec druhá věta				Čl. 5 odst. 2 třetí pododstavec
Čl. 4 písm. b) třetí pododstavec první věta				Čl. 5 odst. 2 čtvrtý pododstavec
Čl. 4 písm. b) třetí pododstavec druhá věta				Čl. 5 odst. 2 pátý pododstavec
Čl. 5 návětí				Čl. 6 první pododstavec návětí
Čl. 5 první odrážka				Čl. 6 první pododstavec písm. a)
Čl. 5 druhá odrážka				Čl. 6 první pododstavec písm. b)
Čl. 5 závěrečná slova				Čl. 6 druhý pododstavec
Článek 6				Článek 7
Čl. 7 odst. 1				Čl. 8 odst. 1 první pododstavec
Čl. 7 odst. 2				Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 3				Čl. 8 odst. 2
Článek 8				—
	Čl. 1 odst. 1			Čl. 3 čtvrtý pododstavec
	Čl. 1 odst. 2			Čl. 9 odst. 1
	Čl. 1 odst. 3			Čl. 9 odst. 2
	Čl. 1 odst. 4			Čl. 10 odst. 1
	Čl. 1 odst. 5			Čl. 10 odst. 2
	Čl. 1 odst. 6			Čl. 10 odst. 3
	Čl. 1 odst. 7			Čl. 10 odst. 4
	Čl. 2 odst. 1 první pododstavec návětí			Čl. 13 odst. 1 první pododstavec návětí
	Čl. 2 odst. 1 první odrážka			Čl. 13 odst. 1 první pododstavec písm. a)
	Čl. 2 odst. 1 druhá odrážka			Čl. 13 odst. 1 první pododstavec písm. b)
	Čl. 2 odst. 1 třetí odrážka			Čl. 13 odst. 1 první pododstavec písm. c)
	Čl. 2 odst. 1 první pododstavec závěrečná slova			Čl. 13 odst. 1 první pododstavec návětí
	Čl. 2 odst. 1 druhý a třetí pododstavec			Čl. 13 odst. 1 druhý a třetí pododstavec
	Čl. 2 odst. 2			Čl. 13 odst. 2
	Článek 3			Čl. 12 odst. 2
	Článek 4			—
	Článek 5			—

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
	Článek 6	<p>Čl. 1 první pododstavec</p> <p>Čl. 1 druhý pododstavec</p> <p>Čl. 1 třetí pododstavec</p> <p>Čl. 1a první věta</p> <p>Čl. 1a druhá věta</p> <p>Čl. 2 návětí</p> <p>Čl. 2 první odrážka</p> <p>Čl. 2 druhá odrážka</p> <p>Článek 3</p> <p>Článek 4</p> <p>Článek 4a</p> <p>Čl. 4b první věta</p> <p>Čl. 4b druhá věta</p> <p>Článek 4c</p> <p>Článek 4d</p> <p>Čl. 4e první pododstavec</p> <p>Čl. 4e druhý pododstavec první věta</p> <p>Čl. 4e druhý pododstavec druhá věta</p> <p>Čl. 5 odst. 1</p> <p>Čl. 5 odst. 2</p> <p>Článek 6</p>	<p>Článek 3</p> <p>Čl. 1 odst. 1</p> <p>Čl. 1 odst. 2</p> <p>Čl. 1 odst. 3</p> <p>Čl. 2 návětí</p> <p>Čl. 2 písm. a)</p> <p>Čl. 2 písm. b)</p> <p>Čl. 2 písm. c), d) a e)</p> <p>Čl. 4 odst. 1 první věta</p> <p>Čl. 4 odst. 1 druhá věta</p>	<p>—</p> <p>Čl. 12 odst. 1</p> <p>Čl. 13 odst. 3</p> <p>—</p> <p>Čl. 12 odst. 3 první pododstavec</p> <p>Čl. 12 odst. 3 druhý pododstavec</p> <p>Čl. 14 návětí</p> <p>Čl. 14 písm. a)</p> <p>Čl. 14 písm. b)</p> <p>—</p> <p>Článek 11</p> <p>Článek 15</p> <p>Čl. 16 první pododstavec</p> <p>Čl. 16 druhý pododstavec</p> <p>Článek 17</p> <p>Článek 18</p> <p>Čl. 19 první pododstavec</p> <p>Čl. 19 druhý pododstavec</p> <p>Čl. 19 třetí pododstavec</p> <p>Čl. 23 odst. 5</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>Čl. 20 odst. 1</p> <p>Čl. 20 odst. 2</p> <p>Čl. 25 odst. 2</p> <p>—</p> <p>Čl. 1 bod 6</p> <p>Čl. 1 bod 7</p> <p>—</p> <p>Čl. 21 odst. 1 první pododstavec</p> <p>Čl. 21 odst. 1 druhý pododstavec</p>

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
			Čl. 4 odst. 1 třetí věta	Čl. 21 odst. 1 třetí pododstavec
			Čl. 4 odst. 2 první věta	Čl. 21 odst. 2 první pododstavec
			Čl. 4 odst. 2 druhá věta	Čl. 21 odst. 2 druhý pododstavec
			Čl. 4 odst. 3	Čl. 21 odst. 3
			Čl. 4 odst. 4 první věta	Čl. 21 odst. 4 první pododstavec
			Čl. 4 odst. 4 druhá věta	Čl. 21 odst. 4 druhý pododstavec
			Čl. 4 odst. 5 první věta	Čl. 21 odst. 5 první pododstavec
			Čl. 4 odst. 5 druhá věta	Čl. 21 odst. 5 druhý pododstavec
			Čl. 4 odst. 6	Článek 22
			Čl. 4 odst. 7	—
			Čl. 4 odst. 8	Čl. 21 odst. 6
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec návětí	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec návětí
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) návětí	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) návětí
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 1	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod i)
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 2	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod ii)
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 3	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod iii)
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 4	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod iv)
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 5 návětí	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod v) návětí
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 5 podbod i)	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod v) první odrážka
			Čl. 5 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod 5 podbod ii)	Čl. 23 odst. 1 první pododstavec písm. a) bod v) druhá odrážka
			Čl. 5 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 23 odst. 1 druhý pododstavec
			Čl. 5 odst. 2, 3 a 4	Čl. 23 odst. 2, 3 a 4
			Čl. 5 odst. 5	Čl. 23 odst. 6
			Čl. 6 odst. 1	Čl. 24 odst. 1
			Čl. 6 odst. 2 první pododstavec	Čl. 24 odst. 2 první pododstavec

Směrnice 72/166/EHS	Směrnice 84/5/EHS	Směrnice 90/232/EHS	Směrnice 2000/26/ES	Tato směrnice
Článek 9	Článek 7	Článek 7	Čl. 6 odst. 2 druhý pododstavec první věta	Čl. 24 odst. 2 druhý pododstavec
			Čl. 6 odst. 2 druhý pododstavec druhá věta	Čl. 24 odst. 2 třetí pododstavec
			Čl. 6 odst. 3 první pododstavec	Čl. 24 odst. 3
			Čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec	—
			Článek 6a	Článek 26
			Čl. 7 návětí	Čl. 25 odst. 1 návětí
			Čl. 7 písm. a)	Čl. 25 odst. 1 písm. a)
			Čl. 7 písm. b)	Čl. 25 odst. 1 písm. b)
			Čl. 7 písm. c)	Čl. 25 odst. 1 písm. c)
			Článek 8	—
			Článek 9	—
			Čl. 10 odst. 1 až 3	—
			Čl. 10 odst. 4	Čl. 28 odst. 1
			Čl. 10 odst. 5	Čl. 28 odst. 2
			Článek 11	Článek 29
			Článek 12	Článek 30
			Článek 13	Článek 27
	Článek 31			
	Příloha I			
	Příloha II			

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 2. října 2009

o praktických opatřeních pro výměnu informací elektronickými prostředky mezi členskými státy podle kapitoly VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu

(oznámeno pod číslem K(2009) 7493)

(Text s významem pro EHP)

(2009/739/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu⁽¹⁾, a zejména na čl. 36 druhou větu uvedené směrnice,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Povinnost vzájemné pomoci a účinné spolupráce, kterou členskými státy ukládají články 28 až 36 směrnice 2006/123/ES, zahrnuje výměnu informací mezi příslušnými orgány jednotlivých členských států. Aby spolupráce mezi členskými státy řádně fungovala, musí být podpořena technickými prostředky, které umožní přímou a rychlou komunikaci mezi příslušnými orgány jednotlivých členských států. Z tohoto důvodu stanoví čl. 34 odst. 1 směrnice 2006/123/ES, že Komise ve spolupráci s členskými státy zavede elektronický systém pro výměnu informací mezi členskými státy, a to s ohledem na stávající informační systémy.
- (2) Systém pro výměnu informací o vnitřním trhu („IMI“) zřízený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady 2004/387/ES ze dne 21. dubna 2004 o interoperabilním poskytování celoevropských služeb

elektronické správy (eGovernment) orgánům veřejné správy, podnikům a občanům (IDABC)⁽²⁾ je elektronickým nástrojem, který je určen k podpoře řady právních aktů v oblasti vnitřního trhu, jež vyžadují výměnu informací mezi správními orgány členských států. Jelikož systém IMI umožňuje bezpečnou a strukturovanou výměnu informací mezi příslušnými orgány elektronickými prostředky a rovněž příslušným orgánům umožňuje, aby snadno určily příslušného partnera v jiných členských státech a navzájem spolu rychle a účinně komunikovaly, je vhodné používat systém IMI pro výměnu informací pro účely směrnice 2006/123/ES.

- (3) Aby si příslušné orgány členských států mohly účinně vyměňovat informace elektronickými prostředky, je nutné stanovit praktická opatření pro účely takové výměny prostřednictvím systému IMI.
- (4) Vedle žádostí o informace a o provádění kontrol, inspekci a šetření, jakož i odpovědí na ně, stanoví směrnice 2006/123/ES dva konkrétní mechanismy výměny informací: výměnu informací o závažných konkrétních činech a okolnostech týkajících se činnosti poskytování služeb, které by mohly vážně poškodit zdraví nebo ohrozit bezpečnost osob nebo životní prostředí („výstrahy“), podle čl. 29 odst. 3 a čl. 32 odst. 1 směrnice 2006/123/ES, a výměnu informací o mimořádných opatřeních týkajících se bezpečnosti služeb („individuální výjimky“) podle článku 18 a článku 35 směrnice 2006/123/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Úř. věst. L 181, 18.5.2004, s. 25.

(5) Jelikož se výstrahy vztahují na závažné hrozby pro zdraví či bezpečnost osob nebo pro životní prostředí, je úzká spolupráce mezi příslušnými orgány v různých členských státech zásadní s cílem odstranit dotčenou hrozbu a přiměřeně informovat tyto orgány o krocích podniknutých jinými orgány, jakož i o odstranění či přetrvávání hrozby. Aby byl zajištěn účinný dohled nad poskytovateli služeb i službami, jež poskytují, ze strany příslušných orgánů, jakož i přiměřená ochrana osobních údajů obsažených ve výstrahách, je nutné stanovit náležitosti pro uzavření výstrahy, kterou členský stát vydal v souladu se směrnicí 2006/123/ES, v případech, kdy podmínky stanovené v čl. 29 odst. 3 a čl. 32 odst. 1 již neplatí. Členské státy by měly mít možnost podat námítky vůči návrhu k uzavření výstrahy v případech, kdy hrozba vážného poškození zdraví či bezpečnosti osob nebo životního prostředí přetrvává.

(6) Podle článku 43 směrnice 2006/123/ES musí být při provádění a používání uvedené směrnice, a zejména ustanovení o dohledu, dodržována pravidla o ochraně osobních údajů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ⁽²⁾. Výměna informací elektronickými prostředky mezi členskými státy by tedy měla být prováděna v souladu s pravidly o ochraně osobních údajů ve směrnici 95/46/ES a 2002/58/ES. Komise zpracovává informace v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽³⁾.

(7) Aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany osobních údajů s ohledem na provoz systému IMI, přijala Komise rozhodnutí 2008/49/ES ze dne 12. prosince 2007 týkající se provádění systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI), pokud jde o ochranu osobních údajů ⁽⁴⁾, a doporučení 2009/329/ES ze dne 26. března 2009 o pokynech k ochraně údajů v rámci systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) ⁽⁵⁾.

(8) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 40 směrnice 2006/123/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Používání systému IMI pro výměnu informací

1. Systém pro výměnu informací o vnitřním trhu („IMI“) se používá pro výměnu informací elektronickými prostředky mezi členskými státy pro účely dodržování ustanovení o správní spolupráci stanovené v kapitole VI směrnice 2006/123/ES, přičemž poskytuje tyto informace:

- a) žádosti o informace a o provádění kontrol, inspekci a šetření, jakož i odpovědi na ně, podle kapitoly VI směrnice 2006/123/ES;
- b) výstrahy podle čl. 29 odst. 3 a článku 32 odst. 1 směrnice 2006/123/ES;
- c) individuální žádosti a oznámení v souladu s postupem stanoveným v čl. 35 odst. 2, 3 a 6 směrnice 2006/123/ES.

2. Koordinátoři systému IMI uvedení v článku 8 rozhodnutí 2008/49/ES mohou být jmenováni jako styčná místa stanovená v čl. 28 odst. 2 směrnice 2006/123/ES.

Článek 2

Funkce systému IMI v souvislosti se žádostmi o informace a o provádění kontrol, inspekci a šetření, jakož i odpověďmi na ně

Pro účely žádostí o informace a o provádění kontrol, inspekci a šetření, jakož i odpovědi na ně provádí systém IMI tyto kroky:

- a) zasílání žádostí;
- b) zasílání a vyžadování dodatečných informací;
- c) přijímání žádostí;
- d) předávání žádostí;
- e) odpovídání na žádosti.

Článek 3

Funkce systému IMI v souvislosti s výstrahami

1. Pro účely výměny informací týkajících se výstrah provádí systém IMI tyto kroky:

- a) zasílání výstrah, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 29 odst. 3 a čl. 32 odst. 1 směrnice 2006/123/ES;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽³⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 13, 16.1.2008, s. 18.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 100, 18.4.2009, s. 12.

- b) zasílání a vyžadování dodatečných informací týkajících se výstrah;
- c) stahování výstrah, které byly zaslány, aniž by byly splněny podmínky stanovené v čl. 29 odst. 3 a čl. 32 odst. 1 směrnice 2006/123/ES;
- d) oprava informací obsažených ve výstrahách;
- e) zasílání návrhů na uzavření výstrah;
- f) vyjádření námitek proti návrhům na uzavření výstrah;
- g) uzavírání výstrah, pokud již neplatí podmínky stanovené v čl. 29 odst. 3 a čl. 32 odst. 1 směrnice 2006/123/ES.
- a) zasílání žádosti členskému státu usazení podle čl. 35 odst. 2 směrnice 2006/123/ES;
- b) odpověď na žádost zaslou podle čl. 35 odst. 2 směrnice 2006/123/ES;
- c) zasílání oznámení Komisi a členskému státu usazení podle čl. 35 odst. 3 a čl. 35 odst. 6 směrnice 2006/123/ES;
- d) automatické oznámení o krocích stanovených v písmenech a), b) a c) zasílané koordinátorovi.

Článek 5

Ochrana osobních údajů

Zpracování osobních údajů pro účely výměny informací elektronickými prostředky mezi členskými státy se provádí v souladu se směrnicemi 95/46/ES a 2002/58/ES.

Komise zpracovává osobní údaje v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

Článek 6

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 2. října 2009.

Za Komisi

Charlie McCREEVY

člen Komise

Článek 4

Funkce systému IMI v souvislosti s mechanismem individuálních výjimek

Pro účely výměny informací týkajících se individuálních výjimek provádí systém IMI tyto kroky:

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 6. října 2009,

kterým se Francii povoluje odchylka podle rozhodnutí 2008/477/ES o harmonizaci kmitočtového pásma 2 500–2 690 MHz pro zemské systémy k poskytování služeb elektronických komunikací ve Společenství

(oznámeno pod číslem K(2009) 7514)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(2009/740/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 676/2002/ES ze dne 7. března 2002 o předpisovém rámci pro politiku rádiového spektra v Evropském společenství (rozhodnutí o rádiovém spektru) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 5 uvedeného rozhodnutí,

s ohledem na rozhodnutí Komise 2008/477/ES ze dne 13. června 2008 o harmonizaci kmitočtového pásma 2 500–2 690 MHz pro zemské systémy k poskytování služeb elektronických komunikací ve Společenství ⁽²⁾, a zejména na čl. 2 odst. 2 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle rozhodnutí 2008/477/ES musí členské státy nejpozději do 13. prosince 2008 určit a následně zpřístupnit pásmo 2 500–2 690 MHz pro nevýhradní využívání zemskými systémy k poskytování elektronických komunikací v souladu se specifickými parametry.

(2) V souladu s čl. 2 odst. 2 rozhodnutí 2008/477/ES mohou členské státy odchýlně od uvedených ustanovení podle čl. 4 odst. 5 rozhodnutí č. 676/2002/ES požádat o přechodná období, jež mohou zahrnovat dohody o sdílení rádiového spektra.

(3) Francie informovala Komisi, že vzhledem k tomu, že toto pásmo je v současné době výhradně využíváno mobilním elektronickým komunikačním zařízením pro účely národní bezpečnosti (systém RUBIS), není schopna včas provést požadavky stanovené rozhodnutím 2008/477/ES.

(4) Dopisem ze dne 15. prosince 2008 Francie požádala o přechodnou odchylku od uvedených povinností, aby mohla toto zařízení i nadále používat do doby, než zprovozní nové zařízení využívající jiná kmitočtová pásma. Dopisem ze dne 29. června 2009 bylo k uvedené žádosti poskytnuto další vysvětlení.

(5) Francie poskytla dostatečné technické odůvodnění své žádosti, vycházející zejména z potřeby zachovat v průběhu přechodného období plný a nepřerušovaný provoz současného komunikačního systému RUBIS a z potřeby opatřit si nové zařízení a instalovat jej.

(6) První etapa provádění skončí 1. ledna 2012, kdy bude pásmo 2 500–2 690 MHz zpřístupněno v souladu s rozhodnutím 2008/477/ES v nejhustěji osídlených oblastech Francie. Druhá etapa se bude týkat všech oblastí, které nebyly zahrnuty v první fázi, a které budou zpřístupněny do 31. prosince 2013, s výjimkou Korsiky, kde bude spektrum zpřístupněno do 31. května 2014.

(7) Vzhledem k předpokládané době trvání migrace a za účelem zajištění co nejkratšího přechodného období zahájily francouzské orgány proces migrace dne 1. července 2009.

(8) Řádnému řízení přechodného období napomůže zpráva o postupu migrace a provádění závazků.

(9) Členové Výboru pro rádiové spektrum na svém setkání dne 2. října 2008 uvedli, že nemají žádné námítky proti povolení této přechodné odchylky.

(10) Požadovaná odchylka nezpůsobí nežádoucí odklad provádění rozhodnutí 2008/477/ES ani nevytváří nepřiměřené rozdíly mezi členskými státy v souvislosti s hospodářskou soutěží nebo právní úpravou. Žádost je oprávněná a povolení přechodné odchylky usnadní úplné provádění rozhodnutí 2008/477/ES,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 163, 24.6.2008, s. 37.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Francie je oprávněna odložit úplné provedení rozhodnutí 2008/477/ES do 31. května 2014 s výhradou podmínek stanovených v článku 2 a 3.

Článek 2

Francie zpřístupní pásmo 2 500–2 690 MHz v souladu s rozhodnutím 2008/477/ES v nejhustěji osídlených oblastech Francie do 1. ledna 2012 včetně oblasti Ile de France tak, aby byla do uvedeného data pokryta nejméně polovina obyvatel Francie. Ve všech ostatních oblastech zpřístupní Francie pásmo 2 500–2 690 MHz v souladu s rozhodnutím 2008/477/ES do 31. prosince 2013, s výjimkou Korsiky, kde bude zpřístupněno do 31. května 2014.

Článek 3

Francie předloží první zprávu o provádění rozhodnutí 2008/477/ES do 1. ledna 2012 a druhou zprávu do 31. května 2014.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 6. října 2009.

Za Komisi

Viviane REDING

členka Komise

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v *Úředním věstníku* L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je *Úřední věstník* vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k *Úřednímu věstníku* (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh *Úředního věstníku*. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro publikace jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS